

Forslag

til

Lov om ændring af adoptionsloven

(Godkendelse som adoptanter)

Fremsat den 24. november 1977 af Bolvig (RV), Bernhard Baunsgaard (RV), Svend Haugaard (RV), Niels Helveg Petersen (RV), Grethe Philip (RV) og Skytte (RV)

§ 1

I lov nr. 279 af 7. juni 1972 om adoption, som ændret ved lov nr. 623 af 21. december 1972, lov nr. 137 af 24. marts 1976 og lov nr. 313 af 10. juni 1976, foretages følgende ændringer:

1. I § 4 a indsættes efter stk. 1 som nyt stykke:

»Stk. 2. Godkendelse efter stk. 1 kan ikke nægtes alene under henvisning til ansøgerens eller ansøgernes alder, såfremt aldersforskellen mellem ansøgeren og den, der ønskes adopteret, ikke overstiger 45 år. Godkendelse kan heller ikke nægtes under henvisning til, at ansøgeren er enlig eller ugift, til samlivets varighed, såfremt det på ansøgningstidspunktet har været i 2 år, eller til antallet af ansøgerens børn og adoptivbørn.«

Stk. 2 bliver herefter stk. 3.

2. § 25 b affattes således:

»§ 25 b. Et samråds afslag på en ansøgning om godkendelse som adoptant kan indbringes for et adoptionsnævn, der oprettes af justitsministeren. Justitsministeren fører tilsyn med samrådene.

Stk. 2. Nævnet består af 11 medlemmer. Formanden skal være jurist.

Stk. 3. I behandlingen af hver klagesag deltager mindst 5 medlemmer, hvoraf den

ene skal være formanden. Ved formandens fravær udpeger justitsministeren blandt nævnets øvrige medlemmer en stedfortræder. Nævnets afgørelse træffes ved flertal. Justitsministeren fastsætter forretningsordenen for nævnet.

Stk. 4. Nævnets medlemmer udpeges hvert fjerde år af justitsministeren, socialministeren, sundhedsstyrelsen og Adoption og Samfund (landsforeningen af adoptanter). Justitsministeren udpeger foruden formanden 3 lægfolk og disses stedfortrædere. Socialministeren udpeger ét medlem og dennes stedfortræder. Sundhedsstyrelsen udpeger 5 medlemmer og disses stedfortrædere. Adoption og Samfund (landsforeningen af adoptanter) udpeger 1 medlem og dennes stedfortræder.«

§ 2

Loven træder i kraft den 1. januar 1978.

§ 3

Loven gælder ikke for Færøerne og Grønland, men kan ved kongelig anordning sættes i kraft for disse landsdele med de afvigelser, som de særlige færøske eller grønlandske forhold tilsiger.